

Rubén Luzón, Josep Franco i Joan García del Muro, guanyadors dels 45 Premis Octubre de poesia, narrativa i assaig

Aquesta nit tindrà lloc la cerimònia de lliurament dels premis

El poeta **Rubén Luzón** (València, 1982), amb l'obra *Alguna cosa*, l'escriptor valencià **Josep Franco** (Sueca, 1955), amb l'obra *La vida és dura* i el professor **Joan García del Muro** (Lleida, 1961), amb l'obra *Soldats del no-res* han estat declarats els guanyadors dels 45 Premis Octubre en les modalitats, respectivament, **Vicent Andrés Estellés de Poesia, Andròmina de Narrativa i Joan Fuster d'Assaig**. La cerimònia de lliurament tindrà lloc aquesta nit, en el tradicional sopar que enguany se celebra a l'hotel Astoria, amb un reconeixement especial als Escriptors refugiats.

Rubén Luzón és un poeta valencià. Llicenciat en Filologia Catalana i en Filologia Hispànica per la Universitat de València. La seua trajectòria es va iniciar en 2005 amb la publicació de *Cames ajudeu-me*, obra guanyadora del IV Certamen César Simón de Poesia. El seu segon llibre, *Baladspirina*, va obtenir el XLVI Premi de Poesia Ausiàs March de Gandia l'any 2008. Amb *Ai*, va obtindre el Premi Vicent Andrés Estellés de Poesia de Burjassot 2011, així com el Premi de la Crítica dels Escriptors Valencians. La seua última publicació és *Sinó*, de l'any 2015.

El jurat que ha atorgat el premi estava format per **Isabel Garcia Canet, Víctor Obiols i Ricard Mirabete**. Ha estat elegit entre 74 originals presentats. Els membres del jurat han valorat especialment "el domini de la llengua que li permet l'experimentació formal i alhora una indagació temàtica a l'entorn de la precarietat humana en situacions adverses" i "s'ha valorat també l'ús de la ironia i el sarcasme, i la musicalitat del vers". Per la seua part, el mateix Rubén Luzón, sobre el sentit que es pot extraure dels poemes comentava que els seus poemes no són fàcils ni accessibles, de fet, el títol és abstracte ja per ell mateix. De què va el llibre? d'*Alguna cosa*.

El poemari intenta utilitzar la paraula per a arribar més enllà, parla de la insuficiència del llenguatge, de com aquest intenta buscar, anant cap endavant, però mai arriba on voldria arribar. És com una promesa incomplerta, indeterminada, és un impuls poètic. El poemari recull temes sobre l'experiència humana, és un intent de recerca, d'experimentació amb un component molt humà. Parla també del lament, explora la precarietat, l'ésser humà, tracta el sentit del patiment... En definitiva, és una exploració dels límits del llenguatge. A més, afirmava que "Quan escric escric per a mi, és un procés bastant personal. Si després ho puc compartir amb més gent i això pot aportar alguna cosa a la cultura en general, genial. Però m'interessa l'obra per la meua experiència d'investigació literària. Ara, correspon als altres decidir en quina mesura els interpel·la.

Per la seua part, el guanyador del premi Andròmina de Narrativa, Josep Franco, elegit entre 53 participants, és un dels autors més representatius de la narrativa actual, tant per la seua formació com per la seua actitud social i personal. Entre les seues novel·les més conegudes cal destacar *Anàdia, la ciutat submergida; Manuscrit de Mossén Gerra; L'últim*

roder, Les potències de l'ànima; Vent d'Almansa, Rondalles valencianes, aquest últim juntament amb el desaparegut Enric Solbes. L'última novel·la publicada a Bromera és *Aldebaran*, inspirada en els fets tràgics esdevinguts el 18 de setembre de 1911 a Cullera, quan una multitud colèrica, irritada per les injustícies i els abusos, va assassinar el jutge Jacobo López de Rueda i dos dels seus ajudants.

El jurat que ha atorgat el premi estava format per **Carme Manuel, Ramon Pla i Guillem Frontera** els quals han valorat especialment "la qualitat de la prosa, l'ofici narratiu de l'autor, l'habilitat en la construcció de la trama i la vigència del temes que hi tracta".

L'autor, per la seua part, explicava que "*La vida és dura* és un repàs de la societat contemporània amb una excusa: és un pintor que treballa fins que assoleix un èxit internacional però a causa d'uns trasbalsos a la seua vida se'n va a Colòmbia. És el procés de com arriba a un punt de cansament de la feina intel·lectual i decideix anar-se'n a fer obres de caritat. La meua intenció havia estat escriure una metàfora sobre el paper intel·lectual en l'època contemporània. De fet, un dels quadres que pinta té com a nom "La vida és dura". També afegia que "el fet que m'hagen donat el premi és molt important perquè és una novel·la molt llarga, escrita sense concessions i crec que en el debat en el que estem ara, com per exemple els canvis als accents diacrítics, crec modestament que puc aportar una visió de l'estàndard tan catalana com siga possible sense oblidar la visió valenciana".

Finalment, el jurat del premi Joan Fuster d'Assaig, format per **Ramon Alcoberro, Simona Skrabec i Ferran Garcia-Oliver**, ha atorgat el premi a Joan Garcia del Muro amb l'obra *Soldats del no-res* d'entre 28 participants.

Joan Garcia del Muro és doctor en Filosofia per la Universitat de Barcelona. Actualment és professor a la Facultat de Filosofia de la Universitat Ramon Llull i catedràtic de secundària a l'institut Mercè Rodoreda de l'Hospitalet. Ha publicat diversos llibres i ha rebut diversos premis: Menció Honorífica al Premi d'Assaig Pedagògic Joan Profitós, edició 1996 per l'estudi *L'òliba d'Atenea*; I Premi Ciutat d'Alzira d'assaig, edició 1999 per l'estudi *El pensament ferit*; I Premi Ernest Lluch a la Cultura i els Drets Humans, edició 2001 per l'estudi *Totalitarisme postmodern*, i el Premi d'assaig Joan Fuster dels Premis Octubre 2003 per l'estudi *Ficcions Còmplices*.

El propi autor explicava que el seu assaig "parla sobre què els passa pel cap als joves europeus que abandonen la vida d'ací i se'n van a lluitar amb l'estat islàmic. És un intent per aproximar-nos a la figura d'aquests nois occidentals".

També afirmava que "crec que se n'ha parlat molt, d'aquests nois, però trobe que l'originalitat de l'obra és que sempre es parla de radicalització de l'islam, i jo crec que no ha estat així, sinó que ells han islamitzat el seu radicalisme, són gent que ací estaven buits i l'islam ha estat una excusa o canal per exterioritzar aquesta buidor. Pense que sí que fa una aportació a l'edició en català, perquè és un tema que no està gaire tracta".

El jurat ha valorat "l'actualitat de la temàtica, la profunditat i originalitat de l'anàlisi, al voltant de la radicalització dels joves que s'afegeixen a organitzacions extremistes, entre altres".

Editorial Tres i Quatre, 29 d'Octubre de 2016